

Motion till riksdagen 2011/12:U250

av Irene Oskarsson (KD)

Jordbrukets del av biståndet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om jordbrukets betydelse för utvecklingen av biståndspolitik.

Motivering

Antalet undernärda människor på jorden har under de senaste åren ökat till följd av de ekonomiska kriser som drabbat världen. För första gången på 40 år överskrider antalet undernärda en miljard. I Afrika finns det samtidigt inom jordbruket en potential att öka produktiviteten och att öka de inhemska marknadsandelarna.

Det är mycket beklagligt att de rika länderna sedan 1980-talet har minskat den del av biståndet som går till jordbruksutveckling. I mitten av 1980-talet gav OECD-länderna 11,5 procent av allt sitt bistånd till jordbrukssektorn. Tjugo år senare har denna andel minskat till 3,4 procent. Både Sveriges bistånd och EU:s bistånd behöver i mycket högre grad riktas mot jordbrukssektorn. Det handlar om att hjälpa till med investeringar för att öka produktiviteten men också om att skapa förutsättningar för en fungerande marknad, exempelvis fungerande infrastruktur. Världsbankens utvecklingsrapport om jordbruket, 2008 World Development Report: Agriculture for Development, konstaterade redan då att BNP-tillväxt som härrör från jordbrukssektorn har fyra gånger så stor effekt när det gäller att höja inkomsterna för de fattigaste jämfört med tillväxt inom andra sektorer av ekonomin. Detta har accentuerats med tanke på de klimatförändringar som sker och som framförallt drabbar utvecklingsländerna i Afrika.

Utbyggnad av infrastruktur och tillskapande av fungerande avsättningsmarknader för jordbruksprodukter är avgörande för jordbrukets lönsamhet och därmed för jordbrukssektorns möjligheter att dra till sig investeringar. För att förbättra marknadernas funktionssätt krävs inte enbart insatser inom jord-

Fel! Okänt namn på

bruksproduktionen; även infrastrukturen har avgörande betydelse för fungerande marknader. Det behövs också breda satsningar på forskning, teknikutveckling och rådgivningsinsatser. Mikrokrediter, stöd till lokala marknader samt rättvis handel är verkningsfulla instrument i detta arbete, förutsatt att de nationella institutionerna stärks och att importländernas tullar hålls nere. Utan fungerande lokala och nationella institutioner har teknologiöverföring och övergång till grödor med högre avkastning ingen effekt vad gäller att hjälpa de fattigare, småskaliga jordbrukarna. Detta är den stora utmaning som Sverige bör bidra till att möta genom offensiva satsningar i biståndsarbetet.

Stockholm den 3 oktober 2011

Irene Oskarsson (KD)